

SCÉNÁŘ K REPORTÁŽI

paní Miroslava Chlumecká

Služebná v Říši

Psal se rok 1942 a v Protektorátu začala platit pracovní povinnost pro české obyvatelstvo. To se týkalo i paní Chlumecké, kterou do Německa za práci poslali hned v roce 1942.

“Mě ukradli Němci na ulici a byla jsem 3 roky v Německu, kde jsem těžce pracovala, dělala jsem služebnou. Já jsem to v životě nedělala.” (00:08:11 – 00:08:27)

Z vyprávění paní Chlumecké se dozvídáme, že jako služebná celoročně bydlela v zahradním domku.

“Nejdřív jsem tam pracovala tři roky, jako služka, u milostpaní. Ale jí jsem říkala meine Dame, moje dámo. Dělala jsem na zahradě, uklízela po bytě, chodila na nákupy. Mi to napsala, co mám přinést. Peníze jsem měla přesně odpočítaný, nesměla mi chybět ani koruna, teda marka, že jo.” (00:16:24 – 00:17:12)

Běžné bylo také týrání a zatýkání českého obyvatelstva, při kterých si nejen paní Chlumecká vytrpěla opravdu hodně.

“Byla jsem poslaná třeba jenom do trafiky pro mou domácí něco koupit, buď noviny nebo cigarety, nebo to já už nevím, co zrovna chtěla, a dostala jsem facku jak Brno, protože ze mě cejtili Čechy. Za prvé jsem neměla ten akcent. Říká, se tomu akcent, že jo? Ten přízvuk. Neměla jsem toho němce. Jakmile jsem promluvila, tak v tom momentě přišla facka.” (00:23:28 – 00:24:17)

I přes všechny válečné útrapy je paní Chlumecká ve svých 100 letech pozitivní a veselou dámou, která miluje cestování a která se letos chystá na dovolenou v Itálii, protože to byla právě Itálie, kde paní Chlumecká viděla poprvé moře.